

Soud stolice druhé rozsudek žalobu o zrušení svatební a postupní smlouvy pro tentokrát zamítající v ten rozum změní, že se žaloba ta zamítá vůbec.

Důvody: Žalovaná správně poukazuje na to, že zmíněná smlouva ze 12. února 1924, ač nadepsána jest »Smlouva svatební a postupní«, neobsahuje ničeho, co by svatební smlouvě odpovídalo. Ve smlouvě sice uvedeno, že tato nabude platnosti dnem sňatku Josefa M. (syna postupujících manželů Mových), prvzalujícího s Emilií A (žalovanou), avšak ve smlouvě samé nejedná se ani o věnu, či obvěnění, ani o společenství statků nebo o správě a požívání vlastního jmění, ani o dědičné posloupnosti či vdovském platu.

Smlouva zmíněná jest sice podmíněna uzavřením sňatku, ale jinak jest to pouhá smlouva tržová, uzavřená mezi rodiči ženicha, jako prodávajícími a mezi synem prodávajících a jeho snoubenkou, jako kupujícími se strany druhé. Byť tu i bylo očekávané uzavření sňatku pohnutkou k této smlouvě, nelze ji považovati dle jejího vlastního obsahu za smlouvu svatební po rozumu §§ 1364 a 1217 obč. z. Není-li ale smlouva, o níž jde, smlouvou svatební, nelze dovozovati, že by platnost její končiti měla rozvázáním svazku manželského. Poměry mezi prodávajícími a kupujícími byly v oné smlouvě úplně uspořádány, jak u smluv tržových obvyklo, kdežto vzájemný poměr mezi nastávajícími spolunabyvateli nebyl vůbec řešen. Ve smlouvě bylo ohledně jedné parcely vyhrazeno pro prodávající právo zpáteční koupě a poněvadž dle souhlasného udání stran ono vyhrazené právo zpáteční koupě bylo již realizováno, nemají bývalí prodáváci, spolužalující manželé M., žádného důvodu domáhati se na základě smlouvy v žalobě uvedené nějaké další zpáteční koupě.

Žalobce na prvním místě uvedený (rozvedený manžel) není vůbec legitimován k žalobní prosbě, aby bylo vloženo právo vlastnické pro něho na reality dosud manželce, jeho knižovně připsané, neboť žalovaná právo své k realitě té od něho nenabyla a on prokázati nemůže, že nárok proti ní na vydání či postoupení realit nějak získal.

Žádnému ze žalobců nepřísluší tedy právo ani v případě rozvázání svazku manželského mezi Josefem M. (synem postupujících) prvzalobcem a žalovanou domáhati se zrušení smlouvy ze 12. února 1924, jelikož nebyla to žádná smlouva svatební po rozumu § 1217 obč. z. Jest tedy žaloba v celém rozsahu neodůvodněna a měla bezvýjimečně a nikoli jen pro tentokrát býti zamítnuta.

Nejvyšší soud dovolání nevyhověl.

Důvody: Správně rozpoznal odvolací soud, že tu nejde o smlouvu svatební, nýbrž o obvyčejnou kupní smlouvu resp. smlouvu postupní, kterouž manželé, spolužalující Jan a Marie Movi, rodiče prvzalujícího Josefa M., tomuto jmenovanému synovi svému a jeho snoubence, žalované Emilií A., nyní Mové, jako snoubencům přenechali, hledíc k zamýšlenému sňatku a pro případ, že k němu dojde, za úplatu svou nemovitostí, když ani z obsahu smlouvy ani z průvodních okolností nelze seznati, že úmysl stran směřoval k uspořádání majetkoprávního poměru manželského. Smlouvami svatebními jsou toliko smlouvy, jimiž se upravují majetkové právní poměry manželů jako takových. Svatební smlouvy mají za předmět úpravu majetkoprávních poměrů manželů pro dobu trvání manželství anebo hmotné zaopatření pozůstalého manžela, pro případ smrti jedné strany (Krainz Syst. II. § 435). Smlouvou, o kterouž tu jde, nebyly nemovitosti převedeny na žalovanou ani pouze pro dobu trvání manželství, ani pro případ úmrtí manžela Josefa M. a nečiní smlouva ohledně nemovitostí těch žádnou disposici, co se s nimi má státi pro případ rozvázání manželství, nýbrž byly převedeny bezvýhradně a navždy, ovšem pod podmínkou, že k sňatku dojde. Nejde tedy o svatební smlouvu (srovn. judikát bývalého vídeňského nejvyššího soudu č. 166 plen. rozh. z 10. ledna 1905 pres. č. 398/1904 a rozhodnutí tohoto nejvyššího soudu č. 1618 sb. n. s.).

Když tu nejde o svatební smlouvu, nemůže tato býti vůbec zrušena z důvodu rozluky manželství a proto odpadá uvažování o další otázce, zda žalobce Josef M. je k žalobě legitimován, když nemovitosti postoupeny byly jeho rodiči.

Nebylo proto dovolání vyhověno.

Z E D N E

Za notářem Vojtěchem Markuzzim. 10. t. m. zeměl na Mělníce notář Vojtěch Markuzzi, rodem ze Sušice, krátce potom, kdy slavil jubileum své 40leté notářské činnosti, o čemž přinesli jsme zvláštní zprávu. Činnost tuto započal ve Chvalšinách na Šumavě, potom úřadoval dlouhá léta v Unhošti u Kladna a od r. 1917 na Mělníce. Všude, kde působil, byl zesnulý ctěn a milován jako muž vzácného charakteru, bystrý právník, opravdový přítel svého lidu, který slovem i skutkem přispěl každému, kdož u něj hledal rady a pomoci. Ryzí vlastenec, osobně skromný a obětavý do krajnosti pro svou rodinu i široký okruh svých klientů zasloužil si plně, aby jeho památka, jako vzácného a dobrého člověka, byla trvale uctěna.

Česká Zemská komise pro péči o mládež žádá komory, aby doporučily notářům při vyhotovování posledních vůlí klientům, aby pamatováno bylo též podporou důležitých úkolů České Zemské komise. Spolek náš doporučuje vřele všem kolegům, aby při zřizování posledních pořízení připomněli pořizujícím odkazy ve prospěch České Zemské komise pro péči o mládež, jakožto ústavu nejhumnějšího.

Intervence u pana ministra spravedlnosti. Předseda Spolku a předseda notářské komory pražské, intervenovali ihned po prázdninách u pana ministra spravedlnosti, aby přednesli mu opět důležitá práni našeho stavu, a to zejména, aby notářský řád, který již dospěl ke konečné redakci, byl učiněn předmětem meziministerské porady a předložen pak sněmovně, pokud možno ještě na podzim. Při té příležitosti též jednali o vydaní ministerského výnosu ve věcech jazykových. Dále prosili snažně, aby konečně vydán byl nový zákon o pokoutnictví, které uzasnou měrou vzrůstá se na úkor stavu advokátního a notářského, jediných to stavů dosud v našem státě nechráněných. Konečně jednali s panem ministrem o obsazování míst notářských, vyzádali si v tom ohledu udání směrnic, podle kterých by se měly komory ve svých návrzích řídit a ukazovali k tomu, že u našeho stavu při obsazování míst zamizuje se nešvar protežování kandidátů politickými stranami, proti čemuž celý náš stav protestuje. Pan ministr slíbil, že dá si předložit ihned vypracovaný nový notářský řád, vybídí zároveň komoru Pražskou, aby ve věcech jazykových zaujala stanovisko k zamýšlenému výnosu ministerskému, slíbil dále, že dá si předložit spisy ohledně osnovy zákona o pokoutnictví a prohlásil zcela rozhodně, že při obsazování míst notářských nebude bráti zřetel na intervence politických stran.

Přičetlování soudních komisařství. Vyzvali jsme již jednou naše kolegy, aby jednotlivé případy, kde soudy neprikazují v dostatečné míře k projednávání pozůstalostí notáři, oznamovali notářské komore Pražské neb naší redakci. Až dosud takovéhoto stížnosti došlo sice několik, avšak jsme přesvědčeni, že to nejsou případy všechny a že zejména stává se v poslední době, že některé soudy dávají inventáře pořizovati kancelářskému personálu, aneb dokonce přijímají na soud inventáře jiným právním zástupcem zhotovené. Jedná se nám v této věci o vypracování obšírného spisu na vrchní soud pro případě na ministerstvo a proto žádáme znovu všechny kolegy, aby co nejdříve jednotlivé případy s udáním jmen a čísla nám oznámili.

Knihy redakci zaslané.

Bořitelé chrámu. Napsal C. F. Vincent. I. a II. díl. Román. Přeložil Alois Vrdek. Předmlouvou opatřil Ignát Herman. Vydalo Zemědělské knihkupectví A. Neubert v Praze. Díl I. za 15 Kč. Díl II. za 18 Kč.

Sbírka vzorců k civilnímu soudnímu řádu a exekučnímu řádu, druhé vydání, vyšla nákladem »Československého Kompas« tiskařské a vydavatelské akc. společnosti v Praze-Smíchově. Sbírku vydává ministerstvo spravedlnosti. Opět ji upravil nad jiné povolané odborník, odbor. přednosta min. spra-